

Katowice, dnia 16 czerwiec 2025 r.

INFORMACJA Nr 14/2025/EW

o wypadku powodującym czasową niezdolność do pracy, związanym z zawałem skał stropowych, do którego doszło w dniu 3 maja 2025 r. około godziny 9⁵⁰, w KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG „Lubin” w Lubinie.

Do zawału skał stropowych doszło w parceli likwidacyjnej przecinki P-ka 06 z chodnika W-799a (dalej: „parcela”) w polu eksploatacyjnym LU-XVII/3 (dalej: „pole”) oddziału G-5 kopalni O/ZG „Lubin”.

Złoże rud miedzi w rejonie skrzyżowania chodnika W-799a z przecinką P-ka 06 zalegało na głębokości około 540 m, zapadało w kierunku północno-zachodnim pod kątem 6-9° i zlokalizowane było pomiędzy dwiema strefami uskoków, oddalonymi od skrzyżowania o około 20 m na północ i 50 m na południe. W stropie bezpośrednim występują pierwotne spękania pionowe oraz nachylone o dominującym przebiegu WNW-ESE, które były wypełnione substancją ilastą oraz minerałami węglanowo-siarczanowymi. Złoże stanowią piaskowce i skały węglanowe o miąższości 3 m. Seria piaskowcowa reprezentowana jest przez piaskowiec szary kwarcowy drobnoziarnisty o spoiwie węglanowym i ilasto-węglanowym. W obrębie serii węglanowej występuje łupek ilasty, niekiedy smolisty, w stropowej części przechodzący w łupek dolomityczny. Powyżej występował dolomit szary i ciemno-szary, smugowany, nad którym zalegał dolomit wapnisty, cienko i gruboławicowy. Seria węglanowa zbudowana z dolomitów i wapieni o zmiennej grubości ławic z wkładkami ilasto-kalcytowymi na powierzchniach podzielności posiada miąższość około 50 m.

Pole zaliczone zostało do I stopnia zagrożenia tąpnięciami i I stopnia zagrożenia wodnego oraz do I stopnia zagrożenia klimatycznego. Wytrzymałość na ściskanie dla skał stropowych wynosiła średnio 96,1 MPa. Skały stropu na podstawie badań geomechanicznych zaklasyfikowano do III klasy skał stropowych, która po uwzględnieniu parametrów eksploatacji skorygowano do klasy II. Stropy wyrobisk w polu zabezpieczane były obudową kotwową wklejaną o długości żerdzi 1,8 m, w siatce kotwienia 1,5 m × 1,5 m. W polu stosowano obudowę dodatkową w postaci stojaków hydraulicznych, stojaków drewnianych, stosów podporowych oraz kotew wklejanych o długości żerdzi 2,6 m.

Dla robót eksploatacyjnych w polu opracowany został i zatwierdzony przez kierownika ruchu zakładu górniczego (KRZG) projekt techniczny eksploatacji zawierający szczegółowy projekt eksploatacji. Pole w rejonie chodników W-799a÷W-805a eksploatowane było systemem komorowo-filarowym z ugięciem stropu. Wydzielone w I fazie robót filary wielkogabarytowe, rozcinane były wyrobiskami o szerokości około 7 m przy stropie i wysokości około 3,0 m na filary technologiczne o wymiarach

zależnych od przyjętego sposobu rozcinki, tj. $6 \div 12 \times 20 \div 40$ m bądź $6 \div 12 \times 6 \div 12$ m lub pozostawiane bez dalszej rozcinki.

W dniu 3 maja 2025 r. około godziny 9⁵⁰, w parceli likwidacyjnej przecinki P-ka 06 z chodnika W-799a wystąpił opad skał stropowych na ładowarkę kołową ŁK-3 typu LKP-0903, która wybierała urobek odstrzelony z filarów. W kabinie maszyny został uwięziony jej operator. Uruchomiono i prowadzono akcje ratowniczą z udziałem zastępów ratowniczych z Górniczego Pogotowia Ratowniczego Jednostki Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Sobinie. Działania ratownicze polegały głównie na przebijaniu rumoszu skalnego przy pomocy ładowarek łyżkowych oraz ręcznie, jak i zabezpieczaniu rejonu prac obudową dodatkową w postaci stojaków hydraulicznych ze stropnicą typu Hydrotech. Po trwającej około 8 godzin akcji ratowniczej operator został uwolniony, wyprowadzony w miejsce bezpieczne oraz zaopatrzony medycznie. Następnie przetransportowano go pod szyb, wydano na powierzchnię i przewieziono do Szpitala MCZ w Lubinie celem wykonania kontrolnych badań. Zakończenie akcji ratowniczej ogłoszono o godzinie 18²⁰.

Po przeprowadzeniu w dniu 5 maja 2025 r. na zm. I WSP oględzin wyrobisk w rejonie miejsca zdarzenia, stwierdzono opad skał stropowych obejmujący obszar likwidowanej parceli wraz z parcelą przyległą na długości około 55 m, szerokości około 14 m i wysokości do około 5 m, tj. powyżej długości stosowanej w wyrobisku podstawowej obudowy kotwowej. Ponadto pod gruzowiskiem skalnym uwięziona została ładowarka kołowa ŁK-3.

Na podstawie oceny skutków zjawisko zakwalifikowane zostało jako zawał skał stropowych.

Przyczyną zawału była nagła miejscowa utrata stateczności warstw stropu bezpośrednio w zrobach przyległych do parceli likwidowanej i w likwidowanej parceli ich opad do wyrobiska.

Przyczyną wypadku była reakcja stresowa pracownika związana z jego kilkugodzinnym przebywaniem w kabinie zasypanej maszyny.

W związku ze zdarzeniem, Dyrektor OUG we Wrocławiu wydał decyzję, którą wstrzymał:

- ruch zakładu górniczego w części objętej skutkami zawału w przecince P-ka 06 wraz z chodnikami W-799a i W-800 do wysokości pasa 05a włącznie w polu LU-XVII/3, do czasu przeprowadzenia kontroli stanu wyrobisk i ich obudowy oraz bezpiecznego usunięcia skutków zawału, na zasadach ustalonych przez kierownika ruchu zakładu górniczego;
- ruch zakładu górniczego w części dotyczącej prowadzenia robót likwidacyjnych w polu LU-XVII/3 oddziału G-5, w związku z zaistnieniem zawału skał stropowych, do czasu dokonania weryfikacji doboru obudowy stosowanej w polu LU-XVII/3 oraz przeanalizowania sytuacji geologiczno-górnictwej oraz stanu zagrożenia zawałami a także zweryfikowania zasad prowadzenia robót

likwidacyjnych i stosowanej profilaktyki zawałowej w polu LU-XVII/3 oddziału G-5 ze szczególnym uwzględnieniem zaistniałego zawału skał;

- ruch samojezdnej maszyny górniczej ŁK-3 objętej skutkami zawału, do czasu uwolnienia jej spod mas zawałowych i wytransportowania na zasadach ustalonych przez kierownika ruchu zakładu górniczego, usunięcia jej uszkodzeń i doprowadzenia do stanu zgodnego z dokumentacją techniczno-ruchową oraz uzyskania zezwolenia kierownika ruchu zakładu górniczego na ponowne oddanie do ruchu.

Informację opracowano na podstawie danych z OUG we Wrocławiu.